

Varia

NEOLOGISMES

En un treball recent, ens hem ocupat de la tendència creixent dintre el camp mèdic, i notablement dintre l'especialitat psiquiàtrica, de l'ús immoderat dels neologismes que contribueixen a dificultar l'estudi de la mateixa, fomentant un estat confusionari en batejar amb nous noms síndromes o símptomes a bastament coneguts amb una denominació determinada, en lloc de conservar-los quan aquell expressa prou clarament la funció u objecte a què està destinat.

Resulta, així, que una veritable anarquia regna en les obres y revistes psiquiàtriques. La majoria d'autors, a manca de descobertes positives, i no resignant-se a figurar entre les rengleres modestes dels treballadors innominats, creuen haver fet quelcom interessant per a la seva celebritat fabricant un neologisme més o menys afortunat.

Les connexions filosòfico-psicològiques de les modernes escoles psico-analítiques amb la psiquiatria, han donat un magne impuls a aquesta morbosa i pseudo-científica tendència, que per esperit d'imitació, diríem neologomania, havent ocasionat veritables estralls entre les noves promocions que s'han sadollat en les deus doctrinals de mestre Freud; i com sigui que no està a l'abast de totes les intelligències, o és cosa d'anys i d'experiència la troballa de fets nous i tal vegada per a donar la sensació de coneixements pregons que sovint no són altra cosa que doctrines no assimilades suficientment, cerquen adalerats un mot nou i empren un estil enfàtic i obscur d'expressió sibilina, que sembla que diu molt sense dir res, però que té la virtut indiscutible d'ésser incompreensible per als no iniciats, fent-nos pensar que ens trobem davant la contradictòria mentalitat d'un esquizofrènic.